

Jules De Coster

Geboren op 26-06-1899 te Lochristi

Overleden op 22-01-1968 te Wetteren-ten-Ede

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Weest waakzaam, want de dood komt als een
dief in de nacht ! (evangelie)

BID VOOR DE ZIELERUST van de Heer

JULES DE COSTER

weduwnaar van Mevrouw

EMELIA, MARIA COURTMAANS

geboren te Lochristi, op 26 juni 1899 en tragisch
overleden te Wetteren-ten Ede, op 22 januari 1968.

Gezalfd met de H. Olie der zieken « in extremis ».

H. Hartbonder, en lid van
verschillende godvruchtige genootschappen.

Zwaar is de slag voor de drie overblijvende kinderen. Amper een paar maand na moeders overlijden, wordt vader hun ook plots ontnomen en dan nog op zulk een tragische en mysterteuze wijze... Vader werd dood aangetroffen maar niemand tenzij God alleen weet hoe en op welke wijze vader aan zijn einde kwam... Laten we dan allen veel voor die beproefde kinderen en vooral voor de dochter bidden opdat de Heer hun genaden naar staat moge verlenen....

Over vader moeten we ons zeker geen zorgen maken... Hij was een diep kristelijk en vroom man. Tot zijn laatste levensdag toe had hij gebeden en de voorlaatste dag zat hij nog devoot in zijn zondagsmis... Wars van alle uitspatting en onnozel gedoe, was hij steeds de rechte man op de rechte plaats. Hij kon lachen en plezier maken, maar steeds in deftigheid. Hij was in zijn leven uiterst werkzaam en wist het dooroepste arbeid ver te brengen... Zijn huwelijksleven was een der gelukkigsten die er ooit waren. Hij beminde zijn vrouw en kinderen tot in de hoogste mate. Hij kende dan ook vele zonnige en heerlijke levensaren.

Maar God zuivert en loutert degenen die Hij

liefheeft. Zo ook kwam hij zijn vriend Jules en diens Emelie vinden ; om hem op de proef te stellen ; "gelijk met de heilige man Job uit de Bijbel"... Hij vond hen beiden trouw en onderdanig... Moeder volgde de Heer, haar geliefde Zaligmaker tot op Calvarie en bracht moedig het offer van haar leven en doorstond pijn en smart in de hoogste mate... Maar de dood kwam haar verlossen uit dien lijdenszee... Voor vader ging de lijdensweg verder. Hij verloor moeder juist op de drempel van de winter en hij kon zich niet genoeg uitleven in arbeid, om er vertroosting en afleiding te vinden. Door zijn slecht gehoor, ontsnapten hem vele verstrooiingen en hij dacht veel en diep na... Moedeloosheid maakte hem ziek en ontmoedigd...; dit spijs alle zorgen en liefde die hem gedurig aan omringden. De liefde van kinderen en kleinkinderen konden hem moeder niet teruggeven of doen vergeten. De dood kwam er een einde aan stellen, hoe onverwacht, hoe geheimnisvol ook... Vader, de vrome, de edele man zal loon naar werken krijgen en de barmhartige Heer zal hem opnemen naast moeder in zijn zonnige hemelwoon... Daar zullen ze nu beiden zielsgelukkig zijn en voor alle eeuwigheid... Mochten ze ons allen blijven beschermen en zegenen... opdat we later allen weerom zouden mogen verenigd zijn, zonder schaduwzijden, zonder leed of smart... Dan zal al het oude voorbij zijn, zo zegt de Heer. Ik maak alles nieuw. Daar zal geen geweene zijn, en alle tranen zullen afgewist worden....

Dierbare kinderen, liefste kleinkinderen, dierbare familieleden, vrienden en kennissen, bidt veel voor mijne zielerust. Ik zal u ook indachtig blijven voor Godes aanschijn. Tot weerziens bij de Heer ons aller Vader !! Dat hij in vrede ruste !

De families DE COSTER, COURTMAANS,
DE WAELE en BOGAERT.

betuigen U hun oprechte dank voor Uw deelneming

